

219. At & Cerevīsta compositum est.
220. Sed quæ illa sit rectè & directè describere?
Hoc opus, hic labor est.
221. Nec mirum: Differentiæ magis latent nos, inquit Philippus lib. 1.
Dial. pag. 46.
222. Nomina tu lapidis, qui quotidie tuis oculis obversatur, formam, &
Phyllida solus habeto, inquit Scalig. d. Exerc. 307. sect. 12.
223. Negotibi ullam esse formam nobis notam plenè & planè, nostramq;
scientiam esse umbram in Sole, inquit iterum Scalig. d. 1.
224. Formarum enim cognitio est rudis confusa, nec nisi per $\pi\epsilon\gamma\iota\varsigma\ \acute{\alpha}\sigma\epsilon\iota\varsigma$,
inquit iterum Scalig. d. 1.
225. Nec hoc mirum: Quia forma per se in sensus non incurrit. Goclen.
Canon. 17. pag. 161. in Prodromo Lex. Philosoph.
226. Et: Forma non est in terminis, sed in profundo. Taurel. 4. Alp. Cæf.
q. 7. n. 15. pag. 760.
227. Quicquid sit: Tentemus aliquid.
228. Cerevīsta, qua Cerevīsia, est opus artis.
229. Ars non facit substantiam.
230. E. nec formam substantialem.
231. E. & hic manet in dispositionibus accessoriis.
232. E. & in Cerevīsia, quoad artem, habebimus, partium Cerevīsiæ, seu
etiam materierum convenientem $\lambda\acute{\alpha}\xi\iota\upsilon$ & dispositionem.
233. Vel si mavis, id quod ex prævia istarum materierum pro natura huius
dispositione ordinatum emergit.
234. Si naturam sociam, vel etiam adjutricem spectaveris, mixtionem hic
fieri deprehendes.
235. Cerevīsia ergò erit mixta.
236. Ex partibus pluribus jam dictis.
237. At omnium mixtorum forma est unio. Ex dictis.
238. Et quidem individuorum individualis.
239. Specierum specialis.
240. Et sic tandem Cerevīsiæ in specie consideratæ erit talis & talis par-
tium unio, quæ omnibus communis.
241. Sed Cerevīsiæ v. c. huius Vratislaviensis, erit hæc, & sic individualis,
242. Ac proinde huius tantum propria. (unio.)
243. Hic nobiscum subsiste, & nos tecum.

E I N I S.

Dial. 160, 20